

SERVEIS AL VISITANT Sessió contínua

Sessió contínua

Sessió contínua

Cova Macías
Carles Congost
Joan Morey
Mabel Palacín
Martí Anson
Dora García
Fernando Sánchez Castillo
Antonio Ortega
Tere Recarens
Xabier Salaberria

Sessió contínua

EXPOSICIÓ ITINERANT (2005-2008)

«**Sessió contínua**» és una exposició itinerant del **Programa d'Arts Visuals de l'ODA** (Oficina de Difusió Artística de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona). Es va presentar al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) a finals de 2005, en el marc del Festival de videoart Loop, i viatjarà a una vintena de municipis de la província de Barcelona fins al 2008. Compta amb la col·laboració dels municipis que l'acullen i amb el suport de la Caja de Ahorros del Mediterráneo (CAM).

«Sessió contínua» ofereix diferents serveis al visitant: **catàleg, pàgina web, espai de documentació, servei educatiu**, amb visites dinamitzades, tallers experimentals i un curs per a centres de proximitat, “Llegir imatges (en moviment)”, i **activitats específiques per a cada municipi**.

Comissària

Montse Badia

Artistes participants

Martí Anson, Carles Congost, Dora García, Cova Macías, Joan Morey, Antonio Ortega, Mabel Palacín, Tere Recarens, Xabier Salaberria i Fernando Sánchez Castillo

Servei educatiu

Projecte: Cristian Añó i David Armengol

Realització: Experimentem amb l'art

Organització, producció, coordinació i itinerància

Diputació de Barcelona. Àrea de Cultura. Oficina de Difusió Artística

Carrer d'Urgell, 187

08036 Barcelona

Tel. 934 020 636

crosasba@diba.cat

www.diba.cat/oda/s_continua.asp

ÍNDIX

A. Presentació de «Sessió contínua».	
Text de Montse Badia, comissària de l'exposició	4
B. Catàleg, pàgina web i espai de documentació	6
C. Servei educatiu de «Sessió contínua»	8
1. Visita dinamitzada i taller experimental	8
2. Curs per a centres de proximitat <i>Llegir imatges (en moviment)</i>	12
3. Presentació de Cristian Añó, David Armengol i Experimentem amb l'art	14
D. Activitats específiques per a cada municipi	16

A. Presentació de «Sessió contínua»

«Sessió contínua» és una exposició col·lectiva que recull una selecció de treballs videogràfics realitzats entre els anys 2000 i 2005 per alguns dels artistes contemporanis més rellevants i significatius del nostre context. La definició dels aspectes formals d'aquest projecte és el resultat d'una reflexió sobre les transformacions de les pràctiques artístiques contemporànies i la necessitat d'explorar formes diferents de presentació per tal de comunicar unes propostes artístiques que utilitzen elements i mitjans procedents d'altres contextos. «Sessió contínua» consisteix en tres programes de projeccions de vídeos realitzats per artistes, que es presenten en uns dispositius especialment dissenyats per a l'ocasió per un altre artista.

En aquest sentit, «Sessió contínua» es proposa recollir la consideració del format cinematogràfic (o, en general, de la imatge en moviment) com una de les formes més habituals de l'experiència visual en l'actualitat. El propòsit de «Sessió contínua» és, doncs, analitzar i plantejar qüestions a l'entorn de la presentació, la comunicació, la producció i la recepció dels treballs artístics fets en vídeo.

No és cap casualitat que els artistes que participen a «Sessió contínua» pertanyin a una mateixa generació: la que ha crescut amb la televisió i per a la qual les experiències cinematogràfica i televisiva formen part de la quotidianitat. Aproximacions al testimoni documental, clares al·lusions als codis narratius i cinematogràfics, reflexions sobre l'estatus de la imatge, hibridacions amb altres àmbits de la creació contemporània com la música pop i el disseny, apropiacions, lleugers desplaçaments, àcids comentaris socials i estratègies de resistència són algunes de les nocions clau que defineixen els posicionaments dels artistes que formen part de «Sessió contínua».

L'exposició s'ha concebut com un conjunt de «multisales», en les quals es projecten tres programacions de vídeo independents, agrupades a l'entorn de tres eixos temàtics que permeten al visitant elegir el «recorregut» (en aquest cas, visionat) desitjat. L'artista **Xabier Salaberria** s'ha encarregat de dissenyar l'arquitectura dels tres àmbits de projecció.

El **programa número 1** es titula «**Construccions de la identitat i altres antimarques**» i aplega tres treballs que exploren la capacitat comunicativa de la imatge en relació amb la construcció de la identitat i en un moment vital en què aquest aspecte és fonamental, l'adolescència. El món de la publicitat, la moda, el disseny i la cultura pop també tenen una presència destacada en aquests treballs, especialment pel que fa a un present cada cop més mediatitzat, en el qual la individualitat s'està convertint en un fenomen de masses, la publicitat ja no ven productes, sinó estils de vida i la identitat s'equipara amb les imatges i els productes.

Dulces confidencias, de Cova Macías, *Un mystique determinado* de Carles Congost i *NUEVA OLA o Desencert (versió curta)* de Joan Morey són els tres treballs videogràfics que configuren aquest programa. A *Dulces confidencias* (2003), de **Cova Macías**, uns joves parlen davant la càmera de les seves preocupacions, dubtes i necessitats, mentre l'artista va presentant petits flaixos de situacions quotidianes que en completen els retrats. *Un mystique determinado* (2003), de **Carles Congost**, presenta la història d'una jove promesa del futbol que inicia una carrera com a videoartista. Amb format de musical i amb la presència de clars referents a «l'univers Congost», l'artista presenta una història centrada en un moment decisiu de la vida d'un jove, que al mateix temps esdevé un retrat agut i irònic del món de l'art. *NUEVA OLA o Desencert (versió curta)* (2004), que duu el subtítol *A Time to Love and a Time to Die*, de **Joan Morey**, explora les tergiversacions i les múltiples interpretacions dels conceptes culturals al llarg del temps. En aquest treball, Morey «desenfoca» de

manera intencionada dues tendències, la *Nouvelle Vague* i la *New Wave*, per tal de reflexionar sobre els canvis generacionals i com aquests deriven en readaptacions o distorsions de referents culturals del passat recent.

El **programa número 2** es titula «**L'estatus de la imatge**» i aplega dos treballs que reflexionen a l'entorn del paper preponderant de la imatge en les nostres societats, i a l'entorn de l'evidència del paper essencial que els referents cinematogràfics fan en la construcció del «pensament cultural col·lectiu».

Un/balanced de Mabel Palacín i *Walt & Travis* de Martí Anson són els dos treballs que s'inclouen en aquest programa. *Un/balanced* (2001-2005), de **Mabel Palacín**, s'estructura a partir de primers plans d'un grup de persones que es relacionen entre elles a partir de les mirades, que són les que transmeten emocions i donen ritme i sentit a les seqüències, al marge de lògiques temporals i espacials. *Walt & Travis* (2003), de **Martí Anson**, és un film rodat als Estats Units que es manté completament fidel als codis i formats de les *road movies*, de manera que es poden reconèixer plans exactes de pel·lícules ben conegudes. Hi ha, però, una diferència i és que en el seu film, Anson emfatitza i es recrea en tots aquells moments o situacions que en una *road movie* mai no apareixen, com per exemple els temps morts en què els personatges estan dins del cotxe i no parlen, o els instants en què els cotxes s'aturen abans de creuar la via del tren fins que aquest acaba de passar.

El **programa número 3** es titula «**Condicionaments socials, causes i casualitats i altres contradiccions**» i aplega cinc treballs que, en un sentit molt ampli, parlen del nostre present, de les contradiccions i paradoxes que determinen les nostres relacions amb els altres, dels mecanismes de control, dels codis i rols predeterminats i de les estratègies per fugir-ne o almenys per mostrar-ne els mecanismes.

Todas las historias de Dora García, *Arquitectura para el caballo* i *Canicas* de Fernando Sánchez Castillo, *Determinación de personaje* d'Antonio Ortega i *Etc.* de Tere Recarens són els vídeos que s'inclouen en aquest programa. *Todas las historias* (2001), de **Dora García**, documenta una performance en la qual un narrador recita infinits fragments d'històries seleccionades d'entre les mil que es poden consultar a <http://aleph-arts.org/insertos/todaslashistorias/>.

D'aquesta manera, Dora García reivindica el poder de la paraula per damunt de la imatge. *Arquitectura para el caballo* i *Canicas* (2002), de **Fernando Sánchez Castillo**, apel·la al passat recent del nostre país, els últims anys de la dictadura franquista per denunciar, de manera molt subtil, la perversitat de l'arquitectura de la Universitat Autònoma de Madrid: l'edifici estava pensat perquè les tropes antidisturbis hi poguessin entrar, fins i tot, a cavall, per tal d'aturar les revoltes dels estudiants. Al seu torn, aquests es defensaven tot llançant bales de vidre a les potes dels cavalls per fer-los relliscar. A *Determinación de personaje* (2000), **Antonio Ortega** s'apropia d'un gag dels humoristes Faemino i Cansado que és recreat per un artista, Óscar Abril i un comissari d'exposicions, David G. Torres. El gag triat parla d'art per posar en primer pla totes les idees preconcebudes i els «llocs comuns» característics del sistema artístic que, en aquest cas, es converteix en una metàfora o un exemple de l'àmbit social. *Etc.* (2002) és un vídeo de **Tere Recarens** filmat a Estònia, on l'artista juga amb un component autobiogràfic, el seu nom, Tere, que a Estònia vol dir «hola». Recarens és la protagonista, fora de camp, d'aquest vídeo en el qual s'adreça als diferents viants amb una salutació que equival al nom de l'artista, de manera que provoca una situació de sorpresa i de desconcert.

Montse Badia
Comissària de l'exposició

B. Catàleg, pàgina web i espai de documentació

- **Catàleg**

Sessió contínua, Diputació de Barcelona, 2005 ISBN: 84-9803-077-3

Disponible per a consulta a l'espai de documentació de l'exposició i a les biblioteques municipals. També es pot adquirir a la sala d'exposicions durant el període d'exhibició de "Sessió contínua" al municipi corresponent i entre d'altres, a la llibreria de la Diputació de Barcelona (Av. Diagonal, 393. 08008 Barcelona.)

- **Pàgina web**

www.diba.cat/oda/s_continua.asp

S'hi pot consultar tota la informació relacionada amb el contingut de l'exposició, els artistes i la comissària, els serveis al visitant, el calendari de la itinerància i les dades de públic.

Progressivament s'anirà integrant el treball generat per les activitats específiques realitzades als municipis participants en la itinerància de l'exposició, així com també imatges del servei educatiu.

- **Espai de documentació**

Comprèn una trentena de documents, entre monografies dels artistes de l'exposició, estudis i catàlegs, i té per objectiu oferir al visitant eines de coneixement, contextualització i anàlisi de l'obra dels artistes participants a l'exposició en particular i del videoart en general.

Relació de documents

1. AAVV, *Projectes 7.2*. Generalitat de Catalunya, Barcelona
2. AAVV, *3a Biennale d'art contemporain de Lyon (installation, cinéma, vidéo, informatique)*, Lyon, 1995-96
3. AAVV, *Fora de camp. Set itineraris per l'audiovisual català dels anys 60 als 90*, KRTU, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Actar, Barcelona, 1999
4. AAVV, *Zona emergente*, Centro Andaluz de Arte Contemporáneo, Sevilla, 2001
5. BADIA, M., KAUFMANN, A. et al. *Paisatges Mediàtics*. Fundació "la Caixa", Barcelona, 2004
6. BAIGORRI, L. *Vídeo: primera etapa*. Brumaria 4. Madrid, 2004
7. BONET, E., PALACIO, M., VILLOTA, G., ALVAREZ BASSO, C. *Señales de vídeo. Aspectos de la videocreación española en los últimos años*. Ministerio de Cultura, Madrid, 1995
8. BROUGHNER, K., TARANTINO, M., BOWRON, A. (eds.), *Notorious. Alfred Hitchcock and Contemporary Art*, Oxford Museum of Art, 1995
9. CLOT, M. *Inter/zona. Arts visuals i creació contemporània a Barcelona*. Institut de Cultura de Barcelona, Barcelona, 2000
10. CLOT, M., MARTÍNEZ, Ch., MOREY, J., SANTAEULÀRIA, D. *Nueva Ola. Desencert. A time to love and a time to die*. Olot: Espai ZERO1, 2004
11. DOCTOR, R. "Plató 15- Paraíso Pop" a *Popcorn Love*. Madrid: Espacio Uno. Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, 2001
12. G. TORRES, D. "I have been here before", a *Martí Anson, Bon dia*, Barcelona: Fundació "la Caixa", 2000
13. G. TORRES, D. "Sin Descartes", a *Martí Anson, Happy hour*, Galeria Toni Tàpies, Barcelona 2000
14. G. TORRES, D. *Antonio Ortega. Registre de caritat*, Barcelona: Sala Montcada de la Fundació "la Caixa", 2000
15. GARCÍA, D. *Sí/yes/oui/no/no/non*, MUSAC, León, 2005

16. LOISY, Jean de, HISPANO, A. *Mabel Palacín*. Paris: Actes Sud/ Altadis, 2004
17. LUCKOW, D., WINKELMANN, J. *Moving Images* (catàleg). Galerie für Zeitgenössische Kunst, Leipzig, 1999
18. MARTÍNEZ, Ch., LAANEMETS, M., RECARENS, T. *Tere Recarens-Sportkünstlerin*. Berlin, 2005
19. MARTÍNEZ SILVENTE, M. J., BRAVO, N. *Antonio Ortega. Sobre la educación*, Màlaga: Área de Cultura, 2001
20. MIRÓ, N. *Pantalles Sensibles. Videoart dels anys 90*, Fundació "la Caixa", Barcelona, 2002
21. PALACIO, M., ECHEVARRÍA, G., BONET, E., MERCADER, A. *La imagen sublime: Videocreación en España 1970-1987*, Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, 1987
22. PÉREZ RUBIO, A. (ed.). *Bad Boys*, Ministerio de Asuntos Exteriores, Madrid, 2003
23. RUBIRA, S., CASTRO FLÓREZ, F., BOTELLA, J., *Fernando Sánchez Castillo*, Girona: Espais Fundació d'art contemporani, Alcorcón: Centro Municipal de las Artes, Ayuntamiento de Alcorcón, 2004
24. SANTAELÀRIA, D. "Planeta Congost", a *Carles Congost. Children of the Revolution*, Girona: Sales Municipals d'Exposició de la Rambla, 2004
25. SICHEL, B., MIRÓ, N., ÁLVAREZ REYES, J. A. et. al. *Monocanal*, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, 2003
26. *Dora García. Luz Intolerable y La Esfinge*. Valladolid: Patio Herreriano, 2004
27. *Itinerarios 2000/2001*, Fundación Marcelino Botín, Santander, 2001
28. AAVV, *Conflict/Pluralism/Community: Iratxe Jaio, Sally Gutiérrez, Cova Macías*, Bilbao: Sala Rekalde, 2004 (fulletó)
29. *Notorious. Alfred Hitchcock and Contemporary Art*, Oxford Museum of Art, 1995 (fulletó de l'exposició editat per la Fundació "la Caixa")

C. Servei educatiu de «Sessió contínua»

Presentació

«Sessió contínua» ofereix una selecció de treballs videogràfics que, a partir de la proposta de nou artistes, permet repensar el paper que la imatge en moviment juga en la nostra vida quotidiana. El cinema, la televisió, els videojocs, així com d'altres canals de comunicació com ara Internet, defineixen i alteren diàriament allò que entenem per realitat. Gran part del coneixement i de la informació que rebem en la vida diària se'ns presenta en forma d'imatge, la qual funciona com una poderosa eina d'interpretació del món.

Seguint la programació de vídeo de «Sessió contínua», el projecte educatiu convida a fer tres reflexions com a punts de partida inicials:

- La imatge com a construcció artificial
- La imatge com a símbol d'identitat
- La imatge com a referent social

Objectius

L'objectiu principal d'aquest projecte és **entendre la imatge, en aquest cas des de l'art, com una eina d'interpretació i lectura crítica de l'entorn**. Seguint aquest fil conductor, el projecte planteja cinc objectius més:

- Explorar les possibilitats de connexió entre **la producció audiovisual i les cultures juvenils**
- Generar un espai de diàleg al voltant del paper de la imatge en la construcció de les **identitats adolescents**
- Afavorir un **model d'aprenentatge no lineal**, en el qual el procés de coneixement funcioni a partir de l'intercanvi i la proximitat
- Aproximar-se a l'art contemporani des d'una **experiència personal i emotiva**
- Situar l'art en una posició propera a altres produccions més arrelades en la vida dels joves: **publicitat, música, cinema, moda o televisió**.

El projecte educatiu de «Sessió contínua» ofereix dues línies d'actuació:

1. Visita dinamitzada i taller experimental
2. Curs per a centres de proximitat *Llegir imatges (en moviment)*

1. Visita dinamitzada i taller experimental

- **Destinatari:** Educació secundària, batxillerat, cicles formatius i altres col·lectius específics no escolars. També es pot adaptar a grups de cicle superior de primària interessats especialment en la matèria.
- **Grups:** Màxim 25 persones. Per a grups superiors caldrà treballar amb dos educadors.
- **Durada:** 1 h 30 m
- **Contingut:** Els continguts de l'activitat es poden incloure en diverses àrees de coneixement, des de les més lligades a l'educació artística, a les ciències humanístiques, passant per les llengües i la tecnologia.
- **Estructura:** L'activitat consta de dues parts clarament diferenciades i complementàries:
 - 1.1 Visita dinamitzada: el diàleg entre les obres i l'espectador
 - 1.2 Taller experimental: l'experiència pràctica posterior

1.1 Visita dinamitzada

Més que a partir del foment del contacte amb el videoart basat en informació sobre els artistes i els treballs exposats, l'estructura del projecte pren sentit des dels interessos, les opinions i els criteris propis dels estudiants. S'aposta, així, per un procés de coneixement en el qual el fet artístic genera un espai de trobada i proximitat entre l'obra, l'estudiant i l'educador.

Per aquest motiu, la dinàmica de la visita s'articula al voltant d'enunciats i interrogants previs al visionatge directe dels treballs. D'aquesta manera, els estudiants podran adreçar-se al format audiovisual des dels seus propis coneixements i realitats. La visita es concentra en dues parts:

- Selecció i visionatge de les obres exposades
- Espai de diàleg i lectura crítica

D'aquesta manera, veiem com els artistes participants a «Sessió contínua» utilitzen la imatge en moviment per tal d'explorar aspectes pròxims, coneguts i que en molts casos comparteixen els mateixos estudiants, com ara:

- La veracitat o no de la imatge en moviment (Martí Anson, Mabel Palacín)
- La representació d'allò íntim (Cova Macías)
- La construcció del nostre jo i de la nostra subjectivitat (Carles Congost, Joan Morey)
- La imatge com a història, com a memòria, com a relat (Dora García)
- Desigs, somnis i frustracions (Carles Congost)
- La imatge com a ironia (Antonio Ortega)
- El compromís polític (Fernando Sánchez Castillo)
- Estereotips i cultura popular (Antonio Ortega)

Per tal de facilitar l'accés a cadascun dels treballs, l'anàlisi posterior del vídeo comptarà amb diferents elements de suport –des de comentaris dels mateixos artistes fins a imatges i recursos sonors que complementin les temàtiques tractades– que permetran oferir un marc de reflexió en què l'educador, el mestre i l'estudiant se situaran en un mateix nivell per tal d'analitzar els diferents tractaments i usos de la imatge en moviment.

1.2 Taller experimental: *Una imatge (en moviment) val més que (dues) mil paraules*

La visita a «Sessió contínua» ha permès acostar-se de manera crítica a l'ús que l'art contemporani fa del vídeo i la imatge en moviment com a mecanismes de comunicació sobre el nostre entorn immediat i la nostra quotidianitat. En aquesta mateixa línia, el taller permet un contacte directe entre els estudiants i el mitjà videogràfic, amb l'objectiu que ells mateixos, en primera persona, siguin capaços d'utilitzar-lo com a eina de reflexió sobre les seves realitats.

«Sessió contínua» ofereix una lectura plural de la imatge en moviment, en què aquesta pot funcionar com:

- una eina generadora d'expectatives constants
- un reflex de la nostra identitat
- un reflex d'allò íntim o allò públic
- un relat o una narració
- una eina de comunicació i d'informació

- una construcció de la memòria (personal i col·lectiva)

Sense cap voluntat de repetició o imitació dels exemples tractats durant la visita, el taller convida a un ús crític de la imatge des del diàleg i la pràctica directa per tal d'analitzar com la imatge, segons el filtre per on passi, funciona (o pot funcionar) com una eina d'informació, d'emoció, d'irritació, de manipulació, de coneixement, d'entreteniment o d'allò que, realment, el productor o creador de la imatge decideixi.

En aquest sentit, els exemples de «Sessió contínua» estableixen algunes pautes de treball interessants, la qual cosa serà necessària perquè els alumnes pensin els seus tractaments subjectius i personalitzats. Per tant, el taller afavoreix la possibilitat que els estudiants puguin narrar, reivindicar, exposar i recuperar aspectes importants per a ells, fent un ús molt conscient i personal de la imatge en moviment.

Quins són els objectius del taller?

- Afavorir una experiència pràctica de l'ús del vídeo en què els estudiants siguin els autèntics protagonistes, els que controlin tot el procés de conceptualització i producció d'una peça d'un màxim de dos minuts.
- Facilitar eines que permetin una aproximació crítica a les imatges en moviment que circulen per la societat.
- Fomentar el treball en equip a partir de la repartició de tasques i responsabilitats en un projecte col·lectiu

Com s'estructura?

El taller consta de diferents parts, que culminen en la realització d'un petit treball d'expressió i comunicació en vídeo.

Per tal d'afavorir un bon ritme de treball, el grup escolar es divideix en grups de cinc persones; es planteja, així, un treball en equip que requereix una repartició de tasques i un treball de col·laboració.

Cada grup escollirà dos sobres. Dins aquests sobres hi haurà el plantejament d'una situació (un possible conflicte que cal resoldre) relacionat amb algunes de les idees i treballs analitzats durant la visita. En el primer sobre es trobarà la temàtica per tractar i, en el segon, una proposta concreta del format que s'utilitzarà. D'aquesta manera, la unió de les dues modalitats oferirà a cada grup certes pautes inicials (definides però alhora molt obertes) per tal de dur a terme el seu exercici pràctic.

Temàtiques:

- amor
- família
- amistat
- preocupacions, expectatives, il·lusions
- identitat
- memòria i record

Formats:

- notícia
- relat fictici (exercici narratiu)
- documental
- confessió íntima
- gag o broma

- anunci publicitari

Cada grup haurà de decidir com s'enfronta al tema que li ha tocat i com el concreta en un vídeo d'una duració màxima de dos minuts. En aquest sentit, cal que els integrants de cada grup siguin capaços de treballar conjuntament, repartint-se les tasques a desenvolupar per tal d'oferir un producte col·lectiu representatiu i que els identifiqui com a grup. En la realització del vídeo totes les tasques tindran una gran importància: el desenvolupament del guió, la interpretació final o la decisió dels plans de càmera.

El taller pas a pas

Presentació

- Breu explicació del taller. Què proposem fer i per què?
- Metodologia de treball. Com ho farem?
- Divisió per grups (5 alumnes aprox.). Elecció d'un portaveu
- Repartició de sobres (temàtiques / formats)
- Lectura i posada en comú
- Resolució de dubtes i inici de l'activitat

Resolució prèvia

- Formalització de la idea
- Repartició de tasques (guionistes, actors, càmeres, etc.)
- Confecció d'un *storyboard* / càlcul de temps
- Assaig (sense càmera)
- Sinopsi escrita a la manera de les que s'utilitzen en els diaris o revistes

Procés de gravació

- Posada en comú
- Lectura pública de les sinopsis

Per qüestions tècniques, l'edició final dels treballs anirà a càrrec de l'educador. Els centres interessats podran demanar a l'ajuntament de cada municipi la còpia corresponent dels treballs realitzats.

Aquests treballs videogràfics es projectaran a l'àmbit educatiu de l'exposició.

Després del taller

Un cop finalitzada l'activitat, els professors interessats poden fer una sessió de tancament de l'activitat a l'aula, amb l'ajut d'unes fitxes guia que se'ls proporcionarà com a pauta de treball. Alguns primers suggeriments per començar:

- Visionar els vídeos realitzats pel grup classe
- Iniciar un diàleg de reflexió:
 - Comentaris sobre les diferències entre productors i espectadors
 - Diferència entre decidir continguts i escollir entre continguts ja donats
 - Exercicis d'identificació. Quins trets en comú troben amb els treballs fets pels altres? Com reflecteixen els altres certes identitats? Com es construeix opinió i/o criteri a partir de la imatge en moviment?
 - Estatus de la imatge en relació amb allò real o allò fictici

2. Curs per a centres de proximitat

Llegir imatges (en moviment). Vídeo, cinema, televisió i art contemporani

- **Destinatari:** públic general a partir de 16 anys; especialment per a aquelles persones que habitualment no assisteixen als centres especialitzats en art
- **Blocs temàtics:** 3
- **Format:** 2, 3 o 4 sessions, amb un total de 6 o 8 hores (adaptable segons els interessos i les necessitats de cada municipi)
- **Grups:** màxim 25 persones
- **Lloc on s'impartirà:**
 - els 2 primers blocs temàtics, en centres de proximitat
 - l'últim bloc temàtic, a la sala d'exposicions on hi hagi «Sessió contínua»

Prèvia

El curs *Llegir imatges (en moviment)* és una **experiència pilot dels programes de proximitat de l'ODA** (Oficina de Difusió Artística) de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona, s'ha dissenyat específicament per ser programat en centres de proximitat dels municipis on viatgi «Sessió contínua» i té l'objectiu ampliar públics per a l'art contemporani entre aquelles persones que no assisteixen habitualment als centres especialitzats en art.

Es divulgarà a través dels canals de difusió de l'exposició i, especialment, **a través dels canals habituals de cada centre de proximitat** on es realitzi. El curs té un contingut, una estructura i una metodologia preestablerts però s'adaptarà als interessos i a les característiques de cada municipi, amb la finalitat d'aconseguir una bona dinàmica entre els assistents i els responsables del curs, i una bona motivació per visitar l'última sessió de l'exposició.

Presentació

Per tal d'aprofundir en el paper que fa la imatge no només en les pràctiques artístiques actuals, sinó també en la nostra pròpia vida quotidiana, el projecte educatiu de «Sessió contínua» ofereix un curs breu dedicat a analitzar el poder que té la imatge en moviment en una societat com la nostra, clarament definida des de la presència visual.

Les nombroses imatges que rebem constantment tenen un paper fonamental en els vincles que establim amb allò que ens envolta. El cinema, el vídeo i la televisió construeixen i *desconstrueixen* la realitat, i alteren i condicionen així la percepció i la lectura que en fem. L'art no està al marge d'això, i es converteix en un mecanisme de reflexió que, més enllà del que s'entén com a real, ofereix altres punts de vista útils per a una interpretació crítica de l'entorn.

Llegir imatges (en moviment) es divideix en diferents sessions de debat sobre la producció audiovisual, tenint en compte nombrosos registres, que van des del cinema o la televisió comercial fins a l'art. Per aquest motiu, tot i que la iniciativa pren com a punt de partida l'àmbit artístic i l'experiència concreta de «Sessió contínua», els continguts i els interessos del curs no se centren exclusivament en el camp de l'art, sinó que intenten afavorir una relació amb la imatge transmesa en els diferents formats en què aquesta funciona com a element principal, tot explorant-ne la capacitat de manipulació i de crear ficció.

Llegir imatges (en moviment) s'ofereix al públic com un possible mapa amb diferents recorreguts sobre el passat i el present de la imatge en moviment, i analitza el paper

que aquesta fa en la nostra percepció de la realitat. Aportant exemples pròxims trets dels camps del cinema, la televisió, la publicitat o l'art, les diferents sessions permetran una aproximació lúdica i alhora crítica al poder que la imatge té en la nostra societat.

Programa

Es plantegen **tres blocs de treball** repartits en les diferents sessions en les quals es desenvoluparan diverses línies discursives. Aquestes s'entrellaçaran per generar una xarxa de relacions visuals, conceptuals, evolutives i històriques en la qual s'integri l'experiència que té com a espectador el participant del curs. Aquesta manera de plantejar les sessions potencia una didàctica dinàmica i al mateix temps convida el públic a la participació activa.

1. L'experiència del lector constant: del cinema mut a la càmera del mòbil, la publicitat i els vídeoclips

Tenint en compte la nostra recepció contínua d'imatges en moviment (cultura televisiva, consum cinematogràfic, etc.), les sessions inicials tenen com a objectiu assenyalar trets específics en els quals, tot sovint, no parem esment. Uns trets que solen definir la nostra experiència com a espectadors i ajuden a la construcció de la condició d'*homo videns* que caracteritza la contemporaneïtat.

2. La imatge com a "realitat": cinema, vídeo i art contemporani

Aquest bloc planteja un acostament al videoart i la seva particular manera de definir-se com a producció audiovisual. Aquesta aproximació adopta com a estratègia la confrontació dels discursos del videoart (la seva producció, consum, distribució, ús dels llenguatges i gramàtiques audiovisuals, relació amb els imaginaris simbòlics, etc.) amb el que s'ha explicat en les anteriors sessions.

3. Llegir «Sessió contínua»

L'última sessió s'estructura com una visita/debat a l'exposició «Sessió contínua». El públic assistent al curs serà el protagonista d'aquesta visita guiada, la qual tindrà com a eix el debat crític entorn de les peces de la mostra. D'aquesta manera es realitzarà una sessió pràctica de la imatge en moviment a partir dels coneixements adquirits en les sessions precedents.

Necessitats tècniques

Aula equipada amb

- una pantalla o paret blanca
- un canó de projecció

3. Presentació de Cristian Añó, David Armengol i Experimentem amb l'art

El servei educatiu de l'exposició «Sessió contínua» és un projecte de Cristian Añó i David Armengol. Les visites dinamitzades, els tallers experimentals i els cursos per a centres de proximitat els realitzen educadors de l'Associació Experimentem amb l'art.

Cristian Añó (Barcelona, 1969)

Mediador artístic, crític i comissari independent, és llicenciat en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, i màster en Arquitectura efímera per la UPC. Treballa entre l'àmbit del comissariat i aquelles intervencions que s'interroguen pel paper del públic en relació amb les pràctiques artístiques. Com a curador ha cocomissariat el projecte «UMPA. Unitat Mòbil de Préstec d'Art», juntament amb David Armengol, dins el projecte d'intervenció pública «Mobile Museums»; el cicle «Interferències 04» amb Lídia Dalmau, juntament amb el projecte expositiu «Identimidados», guanyador del premi de comissariat de Caja Madrid, Inéditos, 28-200mm per a l'espai F de l'Ajuntament de Mataró, així com projectes que fan de la participació del públic una estratègia de mediació entre pràctiques artístiques i consumidors, com els projectes de participació «Àlbum d'instant» i «Joc de Mans». Actualment comissaria conjuntament amb Cèlia del Diego el Cicle «Outlet» al Corner de Caja Madrid i és coordinador i responsable de l'activitat pedagògica de Processos Oberts de l'Ajuntament de Terrassa.

David Armengol (Barcelona, 1974)

Educador artístic i comissari independent, és llicenciat en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, on cursa també estudis de postgrau relacionats amb l'educació artística. El seu treball presenta dos focus d'interès: el discurs educatiu dins la producció artística contemporània i una anàlisi comissarial centrada en el replantejament dels sistemes de recepció del fet expositiu. Ha coordinat projectes educatius d'art contemporani a la Fundació "la Caixa", la Diputació de Barcelona i el MACBA, en els quals s'ha centrat en els vincles entre l'art actual i les cultures juvenils. Durant dos anys va coordinar les Jornades d'Educació de l'Art Avui, organitzades pel Centre Cívic de Sant Andreu i l'Associació Experimentem amb l'Art. Defensor de la funció de l'art com a model d'aprenentatge no formal, ha escrit diversos articles sobre art i educació. Com a curador, ha comissariat el projecte «UMPA. Unitat Mòbil de Préstec d'Art», juntament amb Cristian Añó, dins el projecte d'intervenció pública «Mobile Museums». Amb Martí Manen explora el paper de l'element sonor des del context artístic, i ha cocomissariat diferents projectes («Cartografies», «Sons Secundaris», «Ocupacions Sonores», «Sound and Me») des de múltiples registres de presentació, com ara la galeria, el centre d'art o la freqüència radiofònica.

Experimentem amb l'art (Barcelona, 1993) és una associació formada per un grup de persones vinculades al món de la creació contemporània i l'educació artística. Els seus projectes tenen com a principals objectius apropar processos de creació al públic, estimular la creativitat i propiciar el pensament crític envers la realitat contemporània. Des dels inicis s'ha mantingut en un territori fronterer, entremig de les produccions artístiques contemporànies i el públic, cultivant aquelles actituds i metodologies que afavoreixen el diàleg entre aquests dos móns.

Des d'aquest territori, Experimentem amb l'art treballa l'educació com un espai propici per desenvolupar processos semblants als propis de la creació i per acostar-se a la realitat contemporània i a la pròpia de cada individu, mitjançant les mateixes preguntes que els artistes plantegen a les seves obres. L'objectiu és copsar allò que l'art té d'específic i experimentar-ho amb la pràctica, i poder estimular la reflexió a través de l'intercanvi, el raonament i el dubte que ofereixen tan els artistes com la mateixa

experiència de l'espectador. Tenint en compte tot això, aquesta associació ha desenvolupat activitats molt diverses adreçades a tot tipus de públic, com ara projectes educatius per exposicions: «Joan Brossa, poeta de la imatge», Diputació de Barcelona, 2005-2008; «Fotòpsia, festival de fotografia i arts visuals», Castellbisbal 2005; «Interferències. L'instant. L'ara que ja no», Sala Muncunill, Casa Soler i Palet i altres indrets de Terrassa, 2005; projectes per a museus: «L'Armari de la Casa Museu Joan Abelló», Mollet del Vallès, 2006; cursos de formació per a educadors: Seminari per a dinamitzadors d'exposicions d'art Contemporani, Espai E^{ART}, Barcelona, 2006; organització de jornades de reflexió i debat: A l'entorn d'una exposició, C. C. Sant Andreu, Barcelona, 2005; propostes expositives: «9 jocs d'art i una pregunta sempre per fer», Museu d'Art de Sabadell, 2004 i Can Palauet, Mataró, 2005; «RES PÚBLICA TV», Espai E^{ART}, Barcelona, 2005; «biblio/teca/u.tòpic-a/05», Biblioteca Jaume Fuster, Barcelona 2005; tallers específics i d'altres. El 2003 obre l'Espai E^{ART} a la vila de Gràcia.

D. Activitats específiques per a cada municipi

A banda del servei educatiu per a grups i del curs per a centres de proximitat, «Sessió contínua» també ofereix als municipis la possibilitat de programar activitats fetes a mida. Aquestes activitats seran coordinades per l'ODA (Oficina de Difusió Artística de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona) i els ajuntaments corresponents, i podran ser desenvolupades per l'equip del servei educatiu, els artistes, la comissària de l'exposició o altres professionals.

El cost d'aquestes activitats específiques anirà a càrrec de l'ajuntament corresponent i variaran en funció de cada projecte. L'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona assumirà una part de les despeses d'aquests projectes fins a un màxim de 1.500 euros per municipi.